

Hoofdstuk 1 – Een vroege start

Het was nog stil buiten. De straatlantaarns branden nog en de lucht was lichtblauw van de opkomende zon. Sam stond al klaar bij de deur toen Noor eraan kwam lopen.

Noor gaapte en wreef in haar ogen.

“Sam... het is echt nog veel te vroeg,” zei ze zacht.

Sam moest lachen.

“Dat hoort bij werken, Noor. De schoonmakers beginnen altijd vroeg. Dan is het nog rustig.”

Noor keek om zich heen. Er reed bijna geen auto en er waren nog weinig mensen op straat.

“Het voelt een beetje gek,” zei ze. “Alsof we de enigen zijn die wakker zijn.”

“Dat maakt het juist speciaal,” zei Sam. “Wij gaan vandaag iets doen wat niet iedereen ziet.”

Ze liepen samen naar een groot gebouw aan het einde van de straat. Het zag er van buiten netjes uit, maar toen Sam de deur opendeed, bleef Noor ineens staan.

“Eh... Sam?”

Sam keek haar aan. “Wat is er?”

Noor wees naar binnen.

“Moet je kijken...”

Binnen was het een rommel. Overal lag vuil. Op de vloer lagen papertjes en stof. De tafels zaten vol vlekken en de ramen waren dof en vies.

“Wow,” zei Sam. “Dit had ik niet verwacht.”

Noor trok een vies gezicht.

“Hier moeten wij gaan schoonmaken?”

Op dat moment hoorden ze voetstappen. Een man kwam naar hen toe met een glimlach. Hij droeg werkkleding en had een kar bij zich met schoonmaakspullen.

“Goedemorgen!” zei hij vriendelijk. “Jullie moeten Sam en Noor zijn.”

Sam knikte. “Dat klopt.”

“Ik ben Peter,” zei de man. “Vandaag gaan jullie mij helpen. Maar eerst...”

Hij keek ze even serieus aan.

“...leren jullie hoe je veilig schoonmaakt.”

Noor keek nieuwsgierig naar de kar.

“Wat zit daar allemaal in?”

Peter lachte.

“Dat gaan jullie zo ontdekken. Maar onthoud goed: schoonmaken is niet zomaar iets. Het is belangrijk werk.”

Sam en Noor keken elkaar aan. Ze voelden allebei dat dit een bijzondere dag ging worden.

En zonder dat ze het doorhadden... begon hun eerste echte werkdag.

Hoofdstuk 2 – Uitleg en rondleiding

Sam en Noor liepen achter Peter aan terwijl hij zijn schoonmaakkar rustig vooruit duwde. De wieltjes piepten een beetje over de vloer. Noor keek nieuwsgierig naar alle flessen, doeken en borstels.

“Het lijkt wel een hele winkel,” fluisterde ze tegen Sam.

Peter hoorde het en glimlachte.

“Dat lijkt misschien zo, maar alles heeft een eigen taak. Net als bij een team.”

Ze stopten in een grote ruimte. Peter zette de kar stil en draaide zich om.

“Goed,” zei hij. “Eerst de uitleg. Daarna krijgen jullie een rondleiding.”

Sam en Noor gingen naast elkaar staan en luisterden aandachtig.

Peter pakte een paar handschoenen uit de kar.

“Deze trekken jullie altijd aan voordat je begint,” zei hij.

Noor trok ze meteen aan.

“Waarom eigenlijk?”

“Omdat sommige schoonmaakmiddelen sterk zijn,” legde Peter uit. “Ze maken goed schoon, maar je moet er voorzichtig mee zijn.”

Sam knikte. “Dus veiligheid eerst?”

“Precies,” zei Peter tevreden.

Daarna pakte hij verschillende doeken.

“Deze doek is voor tafels, deze voor ramen en deze voor de vloer. Je gebruikt nooit zomaar alles door elkaar.”

Noor keek verbaasd.

“Waarom niet?”

“Omdat je anders vuil verspreidt,” zei Peter. “En dat willen we juist voorkomen.”

Sam keek naar de flessen op de kar.

“En wat zit daarin?”

Peter pakte een fles en hield hem omhoog.

“Dit is allesreiniger. Hiermee maken we veel dingen schoon. Maar we gebruiken nooit zomaar iets. Altijd eerst lezen wat erop staat.”

Noor knikte serieus.

“Ik snap het... voorzichtig zijn.”

“Goed zo,” zei Peter. “Dan is het tijd voor de rondleiding.”

Ze liepen door het gebouw. In elke ruimte stopte Peter even.

“Hier is de kantine,” zei hij. “Mensen eten hier, dus het moet extra schoon zijn.”

Noor keek naar de tafels.

“Ja... hier wil je geen vieze plekken zien.”

Daarna gingen ze naar de gangen.

“Hier lopen veel mensen,” legde Peter uit. “Dus de vloer wordt snel vies.”

Sam keek naar de grond.

“Daarom moeten we vaak dweilen?”

“Precies,” zei Peter.

Ze liepen verder naar de toiletten. Noor trok een beetje een gezicht.

“Die moeten we ook schoonmaken?” vroeg ze zacht.

Peter knikte.

“Juist die plekken zijn het belangrijkste. Hygiëne is hier heel belangrijk.”

Noor haalde diep adem.

“Oké... dat is wel logisch.”

Tot slot kwamen ze bij een kast waar extra spullen stonden.

“Hier bewaren we alles netjes,” zei Peter. “Een goede schoonmaker houdt ook zijn spullen op orde.”

Sam keek rond en zei:

“Het is eigenlijk best veel werk.”

Peter glimlachte.

“Dat klopt. Maar als je het samen doet, wordt het makkelijker.”

Noor keek naar Sam en glimlachte.

“Dan gaan wij dat gewoon doen.”

Peter knikte tevreden.

“Mooi. Jullie hebben goed geluisterd. Nu is het tijd om echt te beginnen.”

Sam voelde een beetje spanning, maar ook enthousiasme.

Noor pakte haar doek stevig vast.

De uitleg was klaar. De rondleiding ook.

En nu... begon het echte werk.

Hoofdstuk 3 – De wc schoonmaken

Sam en Noor stonden voor de deur van de toiletten. Noor keek naar het bordje en slikte even.

“Eh... Sam,” zei ze zacht, “moeten wij hier echt naar binnen?”

Sam haalde zijn schouders op.

“Volgens mij wel... Peter zei dat dit juist belangrijk is.”

Op dat moment kwam Peter eraan met de schoonmaakkar.

“Jullie zijn er klaar voor,” zei hij. “Dit is misschien niet het leukste klusje... maar wel één van de belangrijkste.”

Noor trok haar handschoenen nog eens goed aan.

“Oké... we gaan het gewoon doen.”

Peter knikte trots.

“Dat is de juiste instelling. En onthoud: we werken netjes en stap voor stap.”

Hij pakte een bordje uit de kar en zette het bij de deur.

“Wat staat hier?” vroeg hij.

Sam las hardop:

“Pas op, natte vloer.”

“Goed zo,” zei Peter. “Zo weten mensen dat ze moeten oppassen.”

Ze gingen naar binnen. Noor keek een beetje rond en trok een gezicht.

“Het ruikt hier niet zo fris...” zei ze.

Peter glimlachte.

“Dat gaan we veranderen.”

Hij liet zien wat ze moesten doen.

“Eerst beginnen we met de wastafels. Dat is het makkelijkst.”

Sam pakte een doek en begon voorzichtig schoon te maken. Noor deed hem na. Langzaam verdwenen de vlekken en begon de wasbak weer te glanzen.

“Hey, dat ziet er al beter uit!” zei Noor verrast.

“Zie je wel,” zei Sam.

Daarna was het tijd voor de spiegels. Noor pakte een andere doek.

“Deze was voor ramen en spiegels, toch?”

Peter knikte.

“Goed onthouden.”